

Àngelus. Benet XVI: l'amor «és la força que renova el món»

Us oferim les paraules que va pronunciar Benet XVI aquest diumenge al migdia, abans de resar l'oració mariana de l'Àngelus al costat de desenes de milers de pelegrins congregats a la plaça de Sant Pere, al Vaticà.

06/11/2007

Estimats germans i germanes!

Avui la litúrgia presenta a la nostra meditació l'episodi evangèlic de la trobada de Jesús amb Zaqueu a la ciutat de Jericó. Qui era Zaqueu? Un home ric que, com a ofici, exercia de «publicà», això és, de recaptador d'impostos per compte de l'autoritat romana, i per això era considerat pecador públic. En saber que Jesús passava per Jericó, aquell home es va veure envaït per un desig gran de veure'l, i com era baix d'estatura, va pujar a un arbre. Jesús es va detenir precisament sota aquell arbre i es va dirigir a ell cridant-lo pel seu nom: «Zaqueu, baixa aviat; perquè avui he de quedar-me a casa teva» (Lc 19,5). Quin missatge en aquesta frase senzilla! «Zaqueu»: Jesús crida pel seu nom a un home menyspreat per tots. «Avui»: sí, precisament aquest és per a ell el moment de la salvació. «Haig de quedar-me»: per què «haig»? Perquè el Pare, ric en misericòrdia, vol que Jesús vagi: «el Fill de l'home ha vingut a buscar i

salvar allò que s'havia perdut» (Lc 19,10). La gràcia d'aquella trobada imprevisible va ser tal que va canviar completament la vida de Zaqueu: «Mireu, Senyor: –va confessar a Jesús- la meitat dels meus béns, la dono als pobres, i a tots aquells a qui he defraudat res, els ho restitueixo quatre vegades més» (Lc 19,8). Novament l'evangelí ens diu que l'amor, partint del cor de Déu i actuant a través del cor de l'home, és la força que renova el món.

Aquesta veritat brilla de manera singular en el testimoni del sant de què avui es fa memòria: Carles Borromeo, arquebisbe de Milà. La seva figura destaca en el segle XVI com a model de pastor exemplar per caritat, doctrina, zel apostòlic i sobretot per l'oració: «les ànimes -deia- es conquereixen de genolls». Consagrat bisbe amb només 25 anys, va posar en pràctica el dictat del Concili de Trento, que imposava als

pastors que residissin en les respectives diòcesis, i es va dedicar per complet a l'Església ambrosiana: la va visitar al llarg i ample tres vegades; va convocar sis sínodes provincials i onze diocesans; va fundar seminaris per formar una generació nova de sacerdots; va construir hospitals i va destinar les riqueses de família al servei dels pobres; va defensar els drets de l'Església contra els poderosos; va renovar la vida religiosa i va instituir una Congregació de sacerdots seculars nova, els Oblats. El 1576, quan es va desencadenar la pesta a Milà, va visitar, va confortar i va emprar en els malalts tots els seus béns. El seu lema consistia en una paraula: «Humilitas». La humilitat el va impulsar, com el Senyor Jesús, a renunciar a si mateix per fer-se servent de tots.

Recordant el meu venerat predecessor Joan Pau II, qui portava

amb devoció el seu nom, confiem a la intercessió de sant Carles a tots els bisbes del món, per als quals invoquem com sempre la protecció celestial de Maria Santíssima, Mare de l'Església.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/angelus-
benet-xvi-lamor-es-la-forca-que-renova-
el-mon/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/angelus-benet-xvi-lamor-es-la-forca-que-renova-el-mon/) (10/08/2025)